

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.9.2018
COM(2018) 639 final

2018/0332 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de renunțare la schimbarea sezonieră a orei și de abrogare a Directivei 2000/84/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2018) 406 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Măsurile UE referitoare la ora de vară impun schimbarea orei de două ori pe an pentru a se ține seama de evoluția tiparelor de lumină naturală și pentru a se profita la maximum de lumina zilei disponibilă într-o anumită perioadă de timp. Ceasurile se dau cu o oră înainte în dimineața ultimei duminici din martie și se dau cu o oră înapoi în dimineața ultimei duminici din octombrie, pentru a se reveni la ora standard.

Din motive istorice, statele membre au ales, în trecut, să introducă măsuri privind ora de vară. Astfel de măsuri au fost adoptate pentru prima dată de Germania și Franța în timpul Primului Război Mondial pentru a economisi cărbune, în special cărbunele consumat pentru iluminat. Marea Britanie, majoritatea aliaților săi și multe țări europene neutre le-au urmat, la scurt timp, exemplul, tot în timpul războiului. Multe țări europene au abandonat ulterior măsura după încheierea celor două războaie mondiale. Măsurile moderne referitoare la ora de vară datează din anii 1970 și au fost inițiate de Italia (1966) și de Grecia (1971). Regatul Unit și Irlanda au renunțat la măsurile referitoare la ora de vară în 1968, pentru a fi în armonie cu restul Europei, dar le-au reluat în 1972. Spania a început să aplice măsurile referitoare la ora de vară în 1974, fiind urmată de Franța în 1976, economiile de energie fiind obiectivul declarat. În perioada 1976-1981, zece state membre ale UE au introdus măsuri referitoare la ora de vară, mai ales pentru a fi în armonie cu țările învecinate.

La nivel internațional, se aplică măsuri referitoare la ora de vară în aproximativ 60 de țări, inclusiv în America de Nord și în Oceania. Totuși, tot mai mulți vecini sau parteneri comerciali ai UE au ales să nu aplice măsurile referitoare la ora de vară sau să renunțe la ele: de exemplu, Islanda, China (1991-), Rusia (2011-), Belarus (2011-) și Turcia (2016-).

UE a adoptat legislație privind măsurile referitoare la ora de vară pentru prima dată în 1980¹, cu obiectivul de a unifica practicile și orarele divergente existente la nivel național, asigurând astfel o abordare armonizată a schimbării orei în cadrul pieței unice. Din 2001, măsurile UE referitoare la ora de vară sunt reglementate prin Directiva 2000/84/CE², care prevede obligația tuturor statelor membre de a trece la ora de vară în ultima duminică din martie și de a reveni la ora lor standard („ora de iarnă”) în ultima duminică din octombrie.

În paralel cu măsurile UE referitoare la ora de vară și independent de acestea, teritoriile statelor membre de pe continentul european sunt grupate în trei zone de fus orar sau ore standard diferite. Decizia privind ora standard este luată individual, de fiecare stat membru în parte, pentru întregul său teritoriu sau pentru diferite părți ale acestuia³.

Sistemul care impune schimbarea orei de două ori pe an a fost pus din ce în ce mai mult sub semnul întrebării de către cetățeni, de către Parlamentul European și de către un număr din ce

¹ JO L 205, 7.8.1980, p. 17.

² Directiva 2000/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozițiile referitoare la orarul de vară, JO L 31, 2.2.2001.

³ Teritoriile de pe continentul european ale statelor membre se întind în prezent peste trei zone de fus orar: ora Europei Occidentale sau ora de Greenwich (GMT), ora Europei Centrale (GMT + 1) și ora Europei de Est (GMT + 2). Opt state membre ale Uniunii (Bulgaria, Cipru, Estonia, Finlanda, Grecia, Letonia, Lituania și România) au GMT + 2 ca oră standard. Șaptesprezece state membre (Austria, Belgia, Croația, Republica Cehă, Danemarca, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Luxemburg, Malta, Țările de Jos, Polonia, Republica Slovacă, Slovenia, Spania și Suedia) utilizează GMT + 1, iar trei state membre (Irlanda, Portugalia și Regatul Unit) utilizează GMT. Se aplică măsuri specifice în cazul Insulelor Azore și în cazul Insulelor Canare.

în ce mai mare de state membre. Prin urmare, Comisia a analizat dovezile disponibile, care arată că, pentru a se asigura buna funcționare a pieței interne, este important să existe norme armonizate în acest domeniu la nivelul Uniunii. Acest lucru este sprijinit, de asemenea, de Parlamentul European⁴, precum și de alți actori (de exemplu, din sectorul transporturilor). Comisia a desfășurat, de asemenea, o consultare publică în cadrul căreia au fost primite aproximativ 4,6 milioane de răspunsuri, dintre care 84 % au fost în favoarea renunțării la schimbarea orei de două ori pe an, iar 16 % au fost în favoarea menținerii schimbării orei. În plus, problema a fost adusă în discuție de miniștrii transporturilor în cadrul unor reuniuni recente ale Consiliului, în iunie 2018 și în decembrie 2017, și mai multe state membre și-au exprimat preferința pentru renunțarea la măsurile actuale referitoare la ora de vară.

În acest context, Comisia consideră că este necesar să se asigure în continuare buna funcționare a pieței interne prin intermediul unui sistem armonizat aplicabil tuturor statelor membre, ținând seama, totuși, de evoluțiile recente descrise mai sus. În consecință, Comisia propune renunțarea la schimbarea sezonieră a orei în Uniune, garantând, în același timp, faptul că statele membre își păstrează competența de a decide cu privire la propria oră standard, în special dacă vor trece permanent la o oră standard care corespunde orei lor de vară sau dacă vor aplica permanent propria oră standard actuală.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Propunerea actuală de a se renunța la schimbarea orei de două ori pe an impune abrogarea simultană a Directivei 2000/84/CE.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Dovezile sugerează că, pentru buna funcționare a pieței interne, este necesară o abordare armonizată în acest domeniu. Prin renunțarea la schimbarea orei de două ori pe an pentru toate statele membre, prezenta propunere va menține o normă comună în acest domeniu, acest lucru fiind esențial pentru buna funcționare a pieței interne a Uniunii.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temeiul juridic**

Obiectivul prezentei propuneri este de a asigura buna funcționare a pieței interne. Prin urmare, articolul 114 din TFUE este temeiul juridic adecvat. De asemenea, acesta este temeiul juridic al Directivei 2000/84/CE.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Dovezile arată că este important să existe norme ale Uniunii în acest domeniu pentru a se asigura buna funcționare a pieței interne. Deoarece măsurile actuale referitoare la ora de vară sunt puse tot mai mult sub semnul întrebării, singura opțiune disponibilă pentru asigurarea în continuare a unei abordări armonizate este renunțarea în mod coordonat la schimbarea orei de două ori pe an, în conformitate cu prezenta propunere. Prin urmare, pentru a se asigura în continuare o abordare armonizată, Comisia propune renunțarea la schimbarea sezonieră a orei în Uniune, lăsând totodată fiecare stat membru în parte să își decidă ora standard și, în special, să decidă dacă își va schimba permanent ora standard (cu o oră înainte) pentru a coincide cu actuala sa oră de vară sau dacă va aplica permanent ora standard care corespunde actualei sale „ore de iarnă”.

⁴ Rezoluția PE: B8-0070/2018/P8_TA-PROVE(2018)0043, din 8 februarie 2018

- **Proportionalitatea**

Propunerea Comisiei respectă principiul proporționalității, deoarece nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivului de a continua să garanteze buna funcționare a pieței interne în ceea ce privește măsurile referitoare la ora de vară. În acest scop, propunerea Comisiei prevede măsuri armonizate în Uniune referitoare la oră, dând statelor membre dreptul de a decide dacă să aplice „ora de vară” sau „ora de iarnă”. Propunerea nu afectează dreptul statelor membre de a decide ora sau orele standard de aplicat pe teritoriile aflate sub jurisdicția lor.

- **Alegerea instrumentului**

Dat fiind că statele membre rămân libere să își aleagă ora sau orele standard și, în special, în 2019 vor trebui să aleagă dacă vor aplica „ora de vară” sau „ora de iarnă” și deoarece va fi necesară adoptarea unor dispoziții în acest sens în dreptul național, o directivă este cea mai adecvată formă pentru prezenta propunere.

3. **REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI**

- **Evaluările *ex post*/verificările adecvării legislației existente**

De-a lungul anilor, au fost realizate numeroase studii privind măsurile UE referitoare la ora de vară. Studiile respective au inclus diverse studii și rapoarte externalizate sau pregătite de Comisie: de exemplu, o examinare din 1999 a impactului măsurilor UE referitoare la ora de vară asupra principalelor sectoare economice, precum și asupra sănătății și a activităților recreative⁵, un raport din 2007 al Comisiei privind impactul directivei referitoare la orarul de vară⁶, și un studiu din 2014 privind posibilele implicații ale unui sistem nearmonizat referitor la ora de vară în UE⁷. În februarie 2016, Bundestagul Germaniei a publicat un raport privind impactul orei de vară⁸ și, în octombrie 2017, Serviciul de Cercetare al Parlamentului European a prezentat un raport care rezumă cele mai recente informații privind dovezile existente referitoare la ora de vară⁹.

În ceea ce privește impactul măsurilor referitoare la ora de vară, dovezile menționate în rapoartele de mai sus indică următoarele:

- Piața internă: În acest moment, dovezile sunt concludente cu privire la un punct: a permite schimbări ale orei fără o coordonare între statele membre ar fi în detrimentul

⁵ Reincke și van den Broek, Research voor Beleid, Ora de vară: investigație aprofundată privind efectele măsurilor referitoare la ora de vară în Uniunea Europeană, 1999 (studiu efectuat pentru Comisia Europeană)

⁶ Comunicarea Comisiei în conformitate cu articolul 5 din Directiva (CE) nr. 84/2000 privind dispozițiile referitoare la orarul de vară, COM(2007)739 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52007DC0739&from=RO>

⁷ ICF International, [Aplicarea orei de vară în Europa: un raport către Direcția Generală Mobilitate și Transporturi a Comisiei Europene \(DG MOVE\), septembrie 2014](https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/facts-fundings/studies/doc/2014-09-19-the-application-of-summertime-in-europe.pdf), <https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/facts-fundings/studies/doc/2014-09-19-the-application-of-summertime-in-europe.pdf>

⁸ Cavaziel și Reviemann, [Bilanz der Sommerzeit: Endbericht zum TA-Projekt, TAB, Biroul de evaluare a tehnologiilor al Bundestagului Germaniei, raportul nr. 165, februarie 2016](http://www.tab-beim-bundestag.de/de/untersuchungen/u20100.html), <http://www.tab-beim-bundestag.de/de/untersuchungen/u20100.html>

⁹ Serviciul de cercetare al Parlamentului European, Măsurile referitoare la ora de vară în UE în temeiul Directivei 2000/84/CE: [Evaluarea impactului *ex post*, octombrie 2017](http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU%282017%29611006), http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU%282017%29611006

pieței interne din cauza costurilor mai mari pentru comerțul transfrontalier, din cauza inconvenientelor și din cauza posibilei perturbări a transportului, a comunicațiilor și a călătoriilor, precum și din cauza scăderii productivității pe piața internă a bunurilor și serviciilor.

- Energie: Deși economiile de energie au fost unul dintre motivele principale ale măsurilor actuale, cercetarea indică faptul că efectul de ansamblu al orei de vară în ceea ce privește economiile de energie este marginal. Cu toate acestea, rezultatele tind să varieze în funcție de factori precum localizarea geografică. Câteva exemple raportate în statele membre includ:
 - OTS italian Terna a raportat în 2016 că economiile anuale de energie datorate orei de vară au fost de aproximativ 580 GWh în Italia (~ 0,2 % din consumul anual de energie electrică), ceea ce reprezintă o economie anuală de aproximativ 94,5 milioane EUR¹⁰.
 - În Franța, ADEME (*Agence de l'Environnement et de la Maitrise de l'Energie*) a estimat în 2010 că economiile în ceea ce privește iluminatul au fost de aproximativ 440 GWh (~ 0,1 % din consumul anual de energie electrică), completate eventual de unele economii termice. În 1995, EDF a estimat că economiile realizate au fost de aproximativ 1 200 GWh, însă estimările ulterioare sunt mai aproape de rezultatele din 2010¹¹.
 - Asociația germană a industriilor din domeniul apei și din cel al energiei (BDEW) a afirmat în 2015 că economiile realizate în Germania au devenit irelevante, deoarece energia consumată în scopuri de iluminat s-a redus la aproximativ 8 % din consumul de energie, în vreme ce energia consumată în cadrul activităților de agrement a crescut¹².
 - În Spania, Institutul pentru diversificare și pentru economiile de energie (*Institute of Diversification and Energy Savings* - IDAE) raportează pentru 2015 o reducere cu 5 % a consumului total de energie electrică în scopuri de iluminat, grație orei de vară, ceea ce reprezintă o economie anuală de 300 de milioane EUR¹³.
 - Studiul din 2014 comandat de Comisie a constatat că măsurile referitoare la ora de vară generează probleme administrative pentru operatorii de gaze atunci când aceștia fac rezervări la operatorii de sisteme de transport¹⁴.

Introducerea unor noi tehnologii pentru iluminat (și a contoarelor inteligente, a dispozitivelor de programare etc.) reduce deja potențialul de economisire a energiei al măsurilor referitoare la ora de vară.

¹⁰ Barbarulo, Eliana, „Terna: con ora legale risparmio energetico pari a 94,5 mln di euro”, 26.3.2016, <http://www.ambientequotidiano.it/2016/03/26/ora-legale-risparmio-energetico/>.

¹¹ ADEME, „Changement d'heure: quels impacts ?”, 23.10.2014, <http://www.presse.ademe.fr/2014/10/les-impacts-du-changement-dheure.html>.

¹² Prezentarea lui Michael Wunnerlich, „Bundesverband der Energie- und Wasserwirtschaft”, în cadrul audierilor publice „E momentul pentru revizuirea orei de vară?” organizate de comisiile JURI, ITRE și TRAN ale Parlamentului European la 23.5.2015.

¹³ Instituto para la Diversificación y Ahorro de la Energía, „La madrugada del domingo, 25 de octubre, finaliza la «Hora de Verano»”, octombrie 2015, <http://www.idae.es/index.Php/id.327/mod.noticias/mem.detalle>

¹⁴ ICF International, [Aplicarea orei de vară în Europa: un raport către Direcția Generală Mobilitate și Transporturi a Comisiei Europene \(DG MOVE\)](#), septembrie 2014

- **Sănătate:** Unele studii arată că măsurile referitoare la ora de vară ar putea genera efecte pozitive legate de numărul mai mare de activități de agrement în aer liber. Pe de altă parte, există rezultate ale unor studii cronobiologice care sugerează că efectul asupra bioritmului uman ar putea fi mai grav decât se credea anterior. De exemplu, raportul din 2016 al Bundestagului se referă la constatări care indică faptul că ritmul biologic uman se adaptează mai puțin bine decât se credea la schimbarea orei din primăvară și că anumite cronotipuri umane pot avea nevoie de câteva săptămâni pentru a se adapta, în timp ce schimbarea din toamnă creează mai puține probleme. Totuși, dovezile privind efectele globale asupra sănătății (și anume, echilibrul presupuselor efecte pozitive în raport cu cele negative) rămân neconcludente.
- **Siguranța rutieră:** Datele rămân neconcludente în ceea ce privește relația dintre măsurile referitoare la ora de vară și accidentele rutiere. Unele studii arată că privarea de somn generată de mutarea ceasurilor înainte primăvara ar spori riscul de accidente. Cu toate acestea, în general, este dificil să se concluzioneze că o sporire a ratei accidentelor ar putea fi atribuită direct efectului măsurilor referitoare la ora de vară, mai degrabă decât altor factori.
- **Agricultură:** Măsurile referitoare la ora de vară au generat îngrijorări legate de faptul că schimbarea orei ar perturba bioritmul animalelor și orarele de mulgere și hrănire. Totuși, îngrijorările respective par a dispărea treptat, datorită introducerii unor noi echipamente, a iluminatului artificial și a unor tehnologii automatizate.
- **Consultările cu părțile interesate**

Comisia a desfășurat o consultare publică în perioada 4 iulie-16 august 2018, pentru a afla opiniile cetățenilor europeni, ale părților interesate și ale statelor membre despre măsurile UE referitoare la ora de vară prevăzute în Directiva 2000/84/CE și despre orice posibilă schimbare a măsurilor respective, în special despre renunțarea la schimbarea orei de două ori pe an.

Deși perioada consultării a fost mai scurtă decât perioada standard de 12 săptămâni, s-au primit aproximativ 4,6 milioane de răspunsuri, peste 99 % din răspunsuri provenind de la cetățeni. S-au primit răspunsuri din toate statele membre, chiar dacă ratele de răspuns au variat de la o țară la alta: Germania, Austria și Luxemburg au avut cele mai mari rate de răspuns, fiind urmate de Finlanda, Estonia și Cipru. 84 % din respondenți doresc să se renunțe la schimbarea orei de două ori pe an, în timp ce 16 % doresc să se păstreze măsurile actuale. Defalcate pe state membre, răspunsurile arată că, în general, cetățenii și părțile interesate din toate statele membre sunt în favoarea renunțării la schimbarea orei de două ori pe an, cu excepția celor din Grecia și Cipru, unde o mică majoritate a respondenților preferă menținerea măsurilor actuale; în Malta, părțile sunt împărțite aproape în mod egal. În categoria autorităților publice, majoritatea și-au exprimat, de asemenea, preferința pentru renunțarea la schimbarea orei de două ori pe an. Principalul motiv invocat de respondenții care doresc să se renunțe la sistemul actual este sănătatea umană, următorul motiv fiind lipsa economisirii energiei.

Raportul privind rezultatele care însoțește prezenta propunere conține mai multe detalii despre consultarea publică privind măsurile UE referitoare la ora de vară¹⁵.

¹⁵

SWD (2018) 406

- **Evaluarea impactului**

Motivul pentru care se legiferează în acest domeniu la nivelul UE a fost armonizarea practicilor care existau la nivel național în ceea ce privește ora de vară și a calendarelor aferente, care erau divergente. Comisia a adus în discuție pentru prima dată problema efectelor adverse asupra pieței interne ale practicilor naționale divergente referitoare la ora de vară – asupra transportului transfrontalier, a comunicațiilor și a comerțului – într-o comunicare¹⁶ din 1975. Studiul ICF din 2014, comandat de Comisie, a analizat implicațiile (ipotetice) ale unor sisteme nearmonizate referitoare la ora de vară, în special asupra funcționării pieței interne, dar și asupra întreprinderilor și a cetățenilor, și a concluzionat că nesincronizarea sistemelor ar genera costuri mai mari, inconveniente mai mari și o productivitate mai scăzută pe piața internă a bunurilor și serviciilor.

Alte studii¹⁷ arată, de asemenea, beneficiile unei abordări armonizate pentru piața unică și riscul de fragmentare în absența unei abordări armonizate. În alte domenii, dovezile fie indică impacturi marginale ale măsurilor referitoare la ora de vară (de exemplu, efecte relativ reduse în ceea ce privește economiile de energie), fie rămân neconcludente (de exemplu, impactul asupra sănătății în ansamblu, siguranța rutieră).

În februarie 2018, Rezoluția Parlamentului European a solicitat Comisiei să efectueze o evaluare a directivei și, dacă este necesar, să prezinte o propunere de revizuire a acesteia. În același timp, în rezoluție se afirma că „este crucial să se păstreze un orar unitar în UE chiar și după încetarea schimbării orei de două ori pe an”.

Evaluarea Comisiei este că normele comune în acest domeniu sunt în continuare esențiale pentru a se asigura buna funcționare a pieței interne. Principalele opțiuni de politică pentru asigurarea unui astfel de sistem armonizat sunt: 1) menținerea măsurilor UE referitoare la ora de vară prevăzute în Directiva 2000/84/CE sau 2) renunțarea la schimbarea orei de două ori pe an pentru toate statele membre; acest lucru nu ar afecta alegerea zonei de fus orar, iar fiecare stat membru ar putea decide dacă să treacă permanent la „ora de vară” (schimbându-și actuala oră standard) sau să rămână la așa-numita „oră de iarnă” (care corespunde actualei ore „standard”).

Comisia consideră că este necesar să se acționeze acum pentru a se asigura în continuare buna funcționare a pieței interne, ținând totodată seama de cele mai recente evoluții, și pentru a se evita perturbări potențial semnificative pe piața internă.

Pe baza dovezilor disponibile despre efectele măsurilor UE referitoare la ora de vară, astfel cum s-a menționat mai sus, se poate concluziona că un sistem care continuă să fie armonizat – prin care toate statele membre renunță la schimbarea orei de două ori pe an – ar rămâne benefic pentru funcționarea pieței interne. Efectele asupra altor domenii sunt mai degrabă neconcludente și depind, probabil, de situarea geografică și de deciziile statelor membre de a rămâne în permanență la ora de vară sau la ora de iarnă.

După cum s-a menționat deja, fiecare stat membru își decide ora standard și are de ales dacă să rămână în permanență la ora de vară sau la ora de iarnă. Prin urmare, impactul acestei alegeri trebuie evaluat la nivel național. În ansamblu, impacturile vor fi, probabil, diferite, în funcție de situarea geografică a fiecărui stat membru: în statele membre nordice există deja o schimbare sezonieră semnificativă în ceea ce privește orele de lumină naturală disponibile pe parcursul anului. În consecință, aceste state au ierni întinse, cu puțină lumină naturală, și

¹⁶ Comisia Europeană, Introducerea orei de vară în Comunitate, COM(75)319, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1508082547523&uri=CELEX:51975DC0319>

¹⁷ De exemplu, raportul din 2017 al Serviciului de cercetare al Parlamentului European.

veri foarte luminoase, cu nopți scurte. În cazul statelor membre mai sudice, aceste diferențe nu sunt atât de extreme, deoarece diferențele dintre zi și noapte nu variază mult de-a lungul anului. De asemenea, probabil că și localizarea țărilor în cadrul propriilor zone de fus orar are o importanță deosebită. Cu cât o țară este mai apropiată de limita occidentală a propriei zone de fus orar, cu atât sunt mai târzii răsăriturile și apusurile, în vreme ce în partea orientală a zonei de fus orar diminețile se luminează mai devreme, iar soarele apune mai devreme¹⁸.

O schimbare a sistemului va genera, de asemenea, costuri legate de tranziție. Deși costurile actuale generate de schimbarea orei de două ori pe an ar dispărea, ar exista costuri legate de tranziție generate de trecerea la un nou sistem orar lipsit de schimbări sezoniere. Sistemele informatice ar trebui reprogramate și reconfigurate. Acest lucru va fi esențial în cazul programelor informatice care gestionează programări și calendare (din sistemele de sănătate, din sistemele de rezervare a călătoriilor) și în cazul programelor informatice dependente de timp, precum și în cazul tehnologiilor „inteligente”¹⁹. În domeniul transporturilor, orele ar trebui să fie ajustate. După cum au subliniat unele părți interesate, ca răspuns la consultarea publică, va fi esențial să se acorde o anumită perioadă de timp înaintea unei astfel de schimbări.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Obiectivul urmărit prin propunere constă în sporirea eficacității și în reducerea sarcinilor de reglementare și administrative ale întreprinderilor și ale cetățenilor. Propunerea îndeplinește acest obiectiv mai ales prin simplificarea măsurilor referitoare la oră în Uniune, prin renunțarea la schimbarea regulată a orei și prin introducerea unor măsuri permanente referitoare la oră, care ar trebui să fie mai ușor de aplicat și mai puțin împovărătoare.

- **Drepturile fundamentale**

Nu se aplică.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Nu se aplică.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Pentru a evalua impacturile prezentei directive, în special în ceea ce privește efectele asupra funcționării pieței interne, dar și în ceea ce privește consecințele asupra părților interesate și asupra vieților cetățenilor, Comisia va prezenta Parlamentului European și Consiliului, cel târziu la 31 decembrie 2024, un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive, deoarece atunci ar trebui să existe suficiente informații cu privire la efectele sale.

Pentru a permite Comisiei să raporteze cu privire la impactul directivei, statele membre ar trebui să ofere Comisiei asistență și toate informațiile relevante în ceea ce privește punerea în aplicare a directivei.

¹⁸ A se vedea <https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/sunset-sunrise-table.pdf>, pentru mai multe detalii despre orele la care răsare și apune soarele în toate capitalele europene, în cadrul unui sistem cu oră de vară permanentă, față de un sistem cu oră standard (de iarnă) permanentă.

¹⁹ ICF International, Aplicarea orei de vară în Europa: un raport către Direcția Generală Mobilitate și Transporturi a Comisiei Europene (DG MOVE), septembrie 2014

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 alineatul (1), coroborat cu articolul 4 alineatul (1), prevede că, de la 1 aprilie 2019, statele membre nu vor mai aplica schimbări ale propriei ore standard (sau ale propriilor ore standard – în cazul statelor membre care, din motive geografice, au mai multe) care sunt legate de anotimpurile anului. Statele membre ar trece încă la ora de vară în conformitate cu Directiva 2000/84/CE la 31 martie 2019, după care nu ar mai aplica schimbări sezoniere ale orei începând cu data de 1 aprilie 2019.

Articolul 1 alineatul (2) oferă statelor membre opțiunea de a decide să mai efectueze o schimbare sezonieră a orei sau orelor lor standard duminică, 27 octombrie 2019, la ora 1:00, ora universală coordonată. După schimbarea respectivă, statele membre care au ales să aplice articolul 1 alineatul (2) nu ar mai aplica nici ele schimbările sezoniere ale propriei ore standard.

Articolul 2 subliniază că statele membre au în continuare libertatea de a aduce modificări propriei ore standard care nu sunt legate de schimbările sezoniere. Totuși, deoarece schimbările neprevăzute ale orei standard efectuate de un stat membru ar putea avea un impact asupra bunei funcționări a pieței interne, pentru a se evita astfel de perturbări, statele membre ar trebui să informeze Comisia în timp util cu privire la intenția lor de a-și modifica ora standard. Din momentul în care rămân mai puțin de 6 luni până la intrarea în vigoare a unei modificări notificate, statele membre ar trebui să pună în aplicare schimbările notificate, pentru a se evita insecuritatea juridică și eventualele perturbări suplimentare ale pieței interne. Comisia va informa toate statele membre și va publica aceste informații, astfel încât autoritățile naționale, operatorii economici și cetățenii să poată fi informați în mod adecvat și în timp util și să se poată pregăti pentru schimbare.

Pentru a se evalua dacă directiva a îndeplinit obiectivul menționat mai sus, de a se garanta buna funcționare a pieței interne, și pentru a se evalua impacturile directivei, Comisia, în conformitate cu articolul 3, va prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului, pe baza informațiilor furnizate de statele membre și a altor informații relevante.

Articolul 4 prevede că statele membre transpun directiva până la 1 aprilie 2019. Această dispoziție presupune adoptarea rapidă a prezentei propuneri de către Consiliu și Parlamentul European, cel târziu în martie 2019. Statele membre aplică directiva de la 1 aprilie 2019. Așadar, statele membre notifică, până la 27 aprilie 2019, eventual pe baza unor consultări și evaluări la nivel național și pe baza concertării cu alte state membre, dacă intenționează să treacă permanent, în octombrie 2019, la o oră standard corespunzătoare actualei lor „ore de iarnă”, mai degrabă decât la actuala lor oră de vară.

Din momentul în care prezenta directivă începe să se aplice în întregime, statele membre nu vor mai efectua schimbări sezoniere ale orelor lor standard în temeiul Directivei 2000/84/CE. Prin urmare, articolul 5 prevede că directiva menționată ar trebui abrogată.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**de renunțare la schimbarea sezonieră a orei și de abrogare a Directivei 2000/84/CE**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
 având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
 având în vedere propunerea Comisiei Europene,
 după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
 având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²⁰,
 hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
 întrucât:

- (1) În trecut, statele membre au ales să introducă, la nivel național, măsuri referitoare la ora de vară. Prin urmare, a fost important pentru funcționarea pieței interne să se stabilească, în întreaga Uniune, o dată și o oră comune pentru începutul și sfârșitul perioadei cu oră de vară. În conformitate cu Directiva 2000/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului²¹, toate statele membre aplică în prezent măsuri referitoare la ora de vară din ultima duminică a lunii martie și până în ultima duminică a lunii octombrie a aceluiași an.
- (2) În rezoluția sa din 8 februarie 2018, Parlamentul European a solicitat Comisiei să efectueze o evaluare a măsurilor referitoare la ora de vară prevăzute de Directiva 2000/84/CE și, dacă este necesar, să prezinte o propunere de revizuire a acesteia. Rezoluția a confirmat, de asemenea, că este esențial să se mențină o abordare armonizată în întreaga Uniune a măsurilor referitoare la oră.
- (3) Comisia a examinat dovezile disponibile, care subliniază importanța existenței unor norme armonizate la nivelul Uniunii în acest domeniu, pentru a se asigura buna funcționare a pieței interne și pentru a se evita, printre altele, perturbările legate de programarea operațiunilor de transport și de funcționarea sistemelor de informare și comunicare, costurile mai ridicate pentru comerțul transfrontalier sau productivitatea mai scăzută în privința bunurilor și serviciilor. Dovezile nu clarifică dacă beneficiile generate de măsurile referitoare la ora de vară depășesc inconvenientele legate de schimbarea orei de două ori pe an.
- (4) Este în curs o dezbatere publică aprinsă privind măsurile referitoare la ora de vară, iar unele state membre și-au exprimat deja preferința de a renunța la aplicarea acestor măsuri. Având în vedere aceste evoluții, este necesar să se asigure în continuare buna

²⁰

JO C , , p. .

²¹

Directiva 2000/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozițiile referitoare la orarul de vară (JO L 31, 2.2.2001, p. 21).

funcționare a pieței interne și să se evite orice perturbare semnificativă a acesteia, cauzată de divergențe între statele membre în acest domeniu. Prin urmare, este oportun să se renunțe în mod coordonat la măsurile referitoare la ora de vară.

- (5) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului fiecărui stat membru de a decide ora standard sau orele standard pentru teritoriile aflate sub jurisdicția sa și care intră în domeniul de aplicare teritorială a tratatelor, precum și modificările ulterioare ale orei sau orelor respective. Cu toate acestea, pentru a se garanta că aplicarea măsurilor referitoare la ora de vară doar de către unele state membre nu perturbă funcționarea pieței interne, statele membre ar trebui să se abțină de la schimbarea orei standard pe orice teritoriu aflat sub jurisdicția lor din motive legate de schimbările sezoniere, prezentând această schimbare ca fiind o schimbare a zonei de fus orar. Mai mult, pentru limitarea la minimum a perturbărilor, printre altele în sectorul transportului, în cel al comunicațiilor și în alte sectoare implicate, statele membre ar trebui să notifice Comisiei în timp util intenția lor de a-și schimba propria oră standard și să aplice, ulterior, schimbările notificate. Pe baza notificării respective, Comisia ar trebui să informeze toate celelalte state membre, astfel încât acestea să poată lua toate măsurile necesare. De asemenea, Comisia ar trebui să informeze publicul larg și părțile interesate, publicând informațiile respective.
- (6) Prin urmare, este necesar să se renunțe la armonizarea perioadei vizate de măsurile referitoare la ora de vară prevăzute în Directiva 2000/84/CE, să se introducă norme comune care să împiedice statele membre să aplice sisteme diferite și sezoniere referitoare la oră prin schimbarea propriei ore standard mai mult de o dată pe an, precum și să se stabilească obligația de notificare a schimbărilor dorite ale orei standard. Obiectivul prezentei directive este de a contribui în mod hotărât la buna funcționare a pieței interne și, în consecință, temeiul ar trebui să fie articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, interpretat în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (7) Prezenta directivă ar trebui să se aplice de la 1 aprilie 2019, astfel încât ultima perioadă de vară care face obiectul dispozițiilor din Directiva 2000/84/CE ar trebui să înceapă, în fiecare stat membru, la ora 1:00 a.m., ora universală coordonată, a datei de 31 martie 2019. Statele membre care, după respectiva perioadă de vară, intenționează să adopte o oră standard corespunzătoare orei aplicate pe durata sezonului de iarnă în conformitate cu Directiva 2000/84/CE ar trebui să își modifice ora standard la ora 1:00 a.m., ora universală coordonată, a datei de 27 octombrie 2019, astfel încât schimbările similare și de durată aplicate în diverse state membre să aibă loc simultan. Este de dorit ca statele membre să ia în mod concertat deciziile referitoare la orele standard pe care le vor aplica din 2019.
- (8) Punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui monitorizată. Rezultatele acestei monitorizări ar trebui prezentate de Comisie într-un raport către Parlamentul European și Consiliu. Raportul respectiv ar trebui să fie bazat pe informațiile puse la dispoziția Comisiei de către statele membre în timp util pentru a permite prezentarea raportului la momentul specificat.
- (9) Deoarece obiectivele prezentei directive în ceea ce privește măsurile armonizate referitoare la oră nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de către statele membre, dar pot fi îndeplinite mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la

articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor respective.

- (10) Măsurile armonizate referitoare la oră ar trebui aplicate în conformitate cu dispozițiile referitoare la domeniul de aplicare teritorială a tratatelor prevăzute la articolul 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (11) Prin urmare, Directiva 2000/84/CE ar trebui abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

1. Statele membre nu aplică schimbări sezoniere ale orei sau orelor lor standard.
2. În pofida alineatului (1), statele membre pot încă să aplice o schimbare sezonieră a orei sau a orelor lor standard în 2019, cu condiția să facă acest lucru la ora 1:00 a.m., ora universală coordonată, a datei de 27 octombrie 2019. Statele membre notifică această decizie în conformitate cu articolul 2.

Articolul 2

1. Fără a aduce atingere articolului 1, dacă un stat membru decide să își schimbe ora sau orele standard pe orice teritoriu aflat sub jurisdicția sa, statul membru respectiv notifică acest lucru Comisiei cu cel puțin 6 luni înaintea datei intrării în vigoare a schimbării. Dacă a făcut o astfel de notificare și nu a retras-o cu cel puțin 6 luni înaintea datei vizate pentru schimbare, statul membru aplică schimbarea respectivă.
2. În termen de 1 lună de la notificare, Comisia informează celelalte state membre cu privire la respectiva notificare și publică informațiile în cauză în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 3

1. Până cel târziu la 31 decembrie 2024, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive.
2. Statele membre furnizează Comisiei informațiile relevante cel târziu până la 30 aprilie 2024.

Articolul 4

1. Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la 1 aprilie 2019, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele dispozițiilor respective.
Statele membre aplică dispozițiile respective de la 1 aprilie 2019.
Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Directiva 2000/84/CE se abrogă cu efect de la 1 aprilie 2019.

Articolul 6

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 7

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele